О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 23680

гр. София, 12.06.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 64 състав,** в закрито заседание на 12.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

като разгледа дело номер **7043** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл.60 от АПК.

Образувано е по жалба на Д. С. Г. срещу разпореждане за допускане предварително изпълнение, на заповед № 7-12/31.5.2026 г. на инспектор при 03 РУ СДВР, с което му е разпоредено да не възпрепятства изпълнението на служебните задължения на служителите на МВР да напусне жилището, обявено за публична продан от ЧСИ, за което е назначена служебна охрана чрез ЧСИ.

Жалбоподателят твърди, че от предварителното изпълнение на това разпореждане ще търпи вреди. Твърди, че това разпореждане не е обосновано. Бланкетното позоваване на норми се приравнява на липса на мотиви. Не става ясно кой точно държавен или обществен интерес е засегнат, за да разпореди напускането на частен имот – жилище и да възпрепятства правото на собственост. Не е ясно какво точно „поведение“ на жалбоподателя е наложило произнасянето, нито кое жилище е следвало да напусне. Липсва възможност за защита, което засилва полицейския произвол. Така наложената мярка е несъразмерна.

Ответникът инспектор при 03 РУ СДВР не взе становище по искането за спиране.

Жалбата е подадена в срок. Преписката е комплектувана в цялост.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото, доводите и възраженията на страните и като извърши проверка на оспореното разпореждане, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения акт е започнало въз основа на докладна записка от инспектор К. Щ. до началника на 03 РУ на СДВР относно „скандал и заключено лице в апартамент в [населено място], [жк], [жилищен адрес]“.

Пристигнали пред вх. Г след посочения сигнал като на място установили В. В. П., назначен за пазач на посочения апартамент, обявен за публична продан. Дошъл и служител на Т., за да отчете показателите на топломера. Заедно с него присъствало и трето лице, което отказало да напусне жилището и поискал ключа от апартамента. П. заключил апартамента и и излязъл да изчака полиция. Третото лице, представил се за собственик, останал заключен в апартамента.

Установили, че това е Д. С. Г., който заявил, че е собственик и няма да напусне апартамента. Няма съдебно решение по молбата за назначаване на пазач. И двамата разговаряли с ЧСИ С. А. и останали да решат казуса.
Представени са обяснения от В. В. П., в които се описва идентична фактическа обстановка.
Издадено е процесното разпореждане, видно от което е разпоредено на жалбоподателя да напусне описаното жилище, обявено за публична продажба от ЧСИ.
При тези данни съдът прави следните правни изводи:
Разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР, сочи че полицейските органи могат да издават разпореждания до държавни органи, организации, юридически лица и граждани, когато това е необходимо за изпълнение на възложените им функции. Разпорежданията се издават писмено. При невъзможност да се издадат писмено разпорежданията могат да се издават устно или чрез действия, чийто смисъл е разбираем за лицата, за които се отнасят. Разпорежданията на полицейския орган са задължителни за изпълнение, освен ако налагат извършването на очевидно за лицето престъпление или нарушение или застрашават живота или здравето му.
Разпореждането, издадено в писмена форма, съдържа следните реквизити:
1. наименование на органа, който го издава;
2. адресат на разпореждането;
3. фактически и правни основания за издаване;
4. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението;
5. пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва;
6. дата на издаване и подпис на лицето, издало разпореждането, с означаване на длъжността му.
Съгласно чл. 60, ал. 4 от АПК, разпореждането, с което се допуска или се отказва предварително изпълнение, може да се обжалва чрез административния орган пред съда в тридневен срок от съобщаването му, независимо дали административният акт е бил оспорен.
Разпореждането е от 31.5.2026 г., а жалбата срещу него е подадена на 2.6.2026 г. Делото е докладвано на настоящия докладчик на 11.62026 г., в 15.00 ч.
Поради това съдът намира, че предвиденият в чл. 60, ал. 4 от АПК 3-дневен срок е спазен. Жалбоподателят е адресат на оспореното разпореждане и разпореждането за предварително изпълнение на това разпореждане, правата му са пряко и непосредствено засегнати от нея, поради което за него е налице правен интерес от оспорване на последния акт. На тези основания искането за отмяна на разпореждането е допустимо.
По съществото искането е неоснователно.
Разпореждането е издадено от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 64 от ЗМВР, в предвидената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за издаването му.
Съдът намира за неоснователно твърдението за необоснованост. Макар и лаконични, в него са изложени фактически основания, от които може да се направи извод за фактите, послужили за издаване на оспореното разпореждане за предварително изпълнение. Действително, в него не се сочат конкретни мотиви за допускането му, но те се извеждат от мотивите на оспореното разпореждане, а именно – допускането на предварителното изпълнение на разпореждането за напускане на жилището, обявено на публична продан от ЧСИ, за което е назначена служебна охрана цели осигуряване на защита на обществени интереси, в случая - спазването на законодателството по изпълнение на съдебните решения, вкл. и опазване на частната собственост до разрешаване на спорове и избягване на самоуправство. В случая мотивите на обжалваното разпореждане следва да се изведат и от цитираната по-горе докладна записка.

В чл. 60, ал.1 от АПК са предвидени хипотезите, при наличието на които органът, издал акта, може да разпореди предварителното му изпълнение – когато това се налага, за да се осигури животът или здравето на гражданите, да се защитят особено важни държавни или обществени интереси, при опасност, че може да бъде осуетено или сериозно затруднено изпълнението на акта или ако от закъснението на изпълнението може да последва значителна или трудно поправима вреда.
По материалната законосъобразност на акта.
Съдът приема, че е налице защитим значим обществен интерес по смисъла на чл. 60, ал.1 от АПК, налагащ в случая необходимостта да се укаже на жалбоподателя с поведението си да не възпрепятства действията на ЧСИ, в случая - по извършване на принудително изпълнение по отношение на посоченото жилище. Тази необходимост е продиктувана от установените и изложени по-горе действия на жалбоподателя – по самоволното оставяне в жилището и отказ да напусне, вкл. и при наличие на спор относно това кой е собственик на това жилище, както и кое точно лице е пазач.
Съдът намира, че административният орган е изпълнил задължението си и е изложил съображения за конкретния срок, за който се налага предаването на чуждата движима вещ.
Мотивиран от изложеното и на основание чл. 60, ал. 5 и 6 от АПК, Административен съд София-град, Първо отделение, 64 състав
О П Р Е Д Е Л И:
ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. С. Г., ЕГН [ЕГН] срещу разпореждане за допускане предварително изпълнение, на заповед № 7-12/31.5.2026 г. на инспектор при 03 РУ СДВР, с което му е разпоредено да не възпрепятства изпълнението на служебните задължения на служителите на МВР да напусне жилището, обявено за публична продан от ЧСИ, за което е назначена служебна охрана чрез ЧСИ.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд [населено място], с частна жалба в 7 дневен срок от съобщаването му.
Преписи от определението да се връчат на страните